

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De peccatis - Cod. Ettenheim-Münster 327

Thomas <von Aquin, Heiliger>

[S.l.], [17. Jahrh.]

Disputatio 2da

[urn:nbn:de:bsz:31-131646](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-131646)

cal per neg' p'inde penam de b'ri p'p'e, quin saltem
 petos de culpa delecti, ab qui pro p'ter p'ba mortle
 damnate, is ac de p'cto q' in suo nob'li ne dum
 deuoniali delecti, dego neg' p'ba mortle neg' uone
 l' ex solo hoc ca p'le delecti, neg' p'm ceat'm ca' q'ie
 neg' p'm ceat'm p'nae. Ex his fent'is eligit q'libet
 quam uoluerit, idem fent'et de p'na d'om p'nali
 desita p'cto mortali olin rem' p'ro d'ndm soluto.

P' p'et' e'at' ut h' agere de p'na p'cti or'ig'is
 d'ha e' com'odius t'ran'fere' in d'is p' 3, in qua
 de p'cto or'ig'is p'p'iale h' p'hab'it' nunc'it'.

Q'is p' p'ctis eda'.

Peccato actuali.

Si p' p'ctm habitale n' ille p'ctm or' habitale
 a qu'is d'um, ut cum q' ex habitale m'ca d'ha d'ed' d'
 q' p' p'na u'it' p'na n' n' h'et, abs'it' d'ual' q'
 p'ctos et al' cog'it' a' q' p'ctus, ut d'ual' n' h'om p'na p'p'e
 l' h'et ad h'uc p'ctm h'ue ceat'm p'cti l' d'oru p'cti et con',
 cu p'cti: cap' 6, hoc e' in q' p'. Non h'ue p'ctm, ceat'
 non e' p'cti, nam si quis quam u' q' faceret ad u'ct' p'na
 am si nun' quam d'ce n' ce p' fa' u'ct', u'ct' e' ad u'ct' p'na,
 donec ceat'm ipsius d'imm'illate, h'et ergo p'ctm,
 quam u'ct' idud q' d' adm'it'it', cum n' s'et, q'ia u'ct' d' p'ct'

quo factum est: peccatis, nam si a peccando desisteret
 hoc est si habere potest, sufficeret ut hoc nos non esset pro peccato
 sibi peccatis, si ad iudicium iterum: non sufficit ad
 didit et de peccatis de peccato, ut tibi dimittantur,
 nam tunc non dimittuntur, id quod manent, si
 peccatis sibi, nisi quia peccatis ante actu, manent
 reatu: et quoniam non solum se ab actu peccati, quod in iudicio
 in prope gem 30 et 50 est damnatis: in peccato duo sunt
 actus et reatu, transiente in actu non manent,
 nisi reatu seu obligatio ad penam.

De hoc igitur peccato habet se reatu culpa in delicto,
 hoc die peccato, et quoniam apud multos usque ad 30 diem
 peccatis, quia magis consistens in alienis hominibus
 de subordia quam in se de finienda, oia unia
 questione non peccatis, in quibus non est, ex
 hoc facile solvenda cetera in primis a reatu
 questio, quod in delicto peccatis, an sit.

Quos peccatis Unica

Quid est Reatu Habituelle

Hic duo in primis notanda in unum quod pro,
 peccatis sibi peccatis, sed unum quod est naturalis species
 et quod duplex, hoc utroque statuto et illo facile ut
 species sibi soluta questio

Ad unum igitur peccatis, habet de simple non
 is, qui peccatis peccatis, non peccatis & Reatu,

no. In nunc aut e aut de peccat, nec qui peccare prius
 aucte gratia Dei, nam si absq[ue] culpa sua peccat aucte
 d. esse nunc non peccat. Et qui haec deo habet, ino
 ut esse peccati a se commisit, sed per max antea d. x. p. s.
 d. u. p. d. n. e. n. o. s. a. l. i. et pro peccata oibus et polle m. u. m.
 Deo odibiles, dignus q[ue] peccare ipius an cibis dignus
 fabij diabolus, non peccati peccat et peccat et ad
 et sic se ipse odiosus Deo peccat q[ue] eius amicitia
 peccat ipse, sicut diabolus se corruat unum q[ue] sentun
 suam et fontem non a liam se ideam habere peccat,
 pro ab haec uox a Christiana id gite.

Contra ad p[er] ab opposito nam id ea peccatis
 opposito id ea homini ex pro pro merito iusti
 et fontis, absq[ue] peccata non ibi nunc d. n. i. que
 aut plura opera ex eruit, aut qui gratia Dei ex
 gratia Dei nunc misericordia donatus est, aut pro xali
 donante, et qui plura uicibus opera ex eruit, et
 consequenter ad id factus e amicus Dei, quod
 dina partit pe, dignus q[ue] celesti d. e. d. n. e. p. e. g. g.
 ab opposito n. d. e. peccat aucte, qui peccare aut
 peccat commisit, factus q[ue] e dignus odio Dei, aut q[ue]
 d. n. i. peccata amicitia Dei, et qui et peccat con
 misit, ut gratia e Deo odibiles, et q[ue] se ipse pro peccat
 hoc peccat. Deo e odiosus peccat q[ue] eius gratia.

Licet posse per se in aucter negotiis hanc edeam et ad idem
 acter utrum am ex sed ex pro dicitur requiri et sine
 ad quodlibet rem pone de qua sola et non usque de dicitur
 In ut per nos licet alij, eum postulo aut per alia
 nobis licet loqui, ut placet, un eo maiori iure
 quod et notio res videtur conualior magisq' ab una
 et maxime quod per eam facile ens placet quocumq' ad
 nam peti h'ol' es eligendum requirant. Hoc per
 imo. nunc.

~~Ad idem dicitur macula in genere e peria de decoris
 debet debet. Hoc duplex debet qui debet. Positiva
 et negativa. Utamq' si ex placet & color & p:
 quod est & y az ad s fuit inq' contingit in corpore
 ee macula, s' p' uno modo per peria in eum
 quod requirit ad decorem multa, debet is locis
 aut debet per positionem in eum, alio modo
 per se per in ductorem aliam in pedantibus
 decorem: per ad addere corpus adantibus / p'uta
 luti aut pulvisis ita in ad in ducta macula
 uno modo per peria in decore quod per peria in
 morte, alio modo per in diuinem affectus in
 ordinata ad aliquid deo posale, et hoc fit per
 peria in oriale, et magis in per mortale.~~

Utraque illa, macula est maxime posita sua. Sed
 dicitur in actuali et stabili, actualis est ipse
 actus sibi prout adu committitur, factus nam
 Habitudo est idem ipse actus in prout actus per se,
 et prout morale per excessum, in quo per se rase
 sui alia cas defectus, et prout in ordine ad motus
 prout de se habet ac si per se per excessum, per motus
 habitudo factus non ideo per se per excessum motus
 hoc est in ipse morale effectus.

Quod si quidem unde per se habet, ut si per se
 non est? Si habet ex se ipse, habet in se per se
 se ipse ad se et committitur factus non in pro eo
 modo in stanti pro quo committitur, et pro quo
 non per se sequenti, donec ipse morale excessus, ha
 et donec in stanti ab eo casus est idem condonatio

Nec non ego per se ipse in per excessum.
 et per negationem sui condonatio, non dea est
 quod quomodo est per condonatio et perfectio
 per negationem condonatio et per se ipse, sunt
 quomodo hoc est actus per motum, sunt
 per se ipse omni ad se ipse, et non ad quod
 non est ipse se ipse per ad idem das macula

Sanda Maria

195

ad edum dico macula in genere e pccato
 decoris sibi debiti et splex de lqui dicitur pccatua
 p pccatua utraque sibi exhalat q dicitur s p q
 se ad ad s sicut inq in corpore contingit ee
 nocalam s pte uno modo per pccatua eius
 ad sequite ad decorum pnta debiti coloris,
 et debite pccatua non decorum, alio
 modo per sibi inductionem aliuicis impediens
 eorum: potest addece cor pccatua s dantis:
 ut a labi aut pulueris, ita sibi induit
 acala uno modo per pccatua in decoris q ad
 ee pnta morte, alio modo per inclinationem ad
 eorum inordinatam ad aliq dicitur pccatua, et
 hoc fit per pnta ueniale, et nullo magis sibi
 ee nocente.

Utraq' illa macula e maxime pccatua
 diuideri debet in actuaalem et habituaalem, ad
 alia e ipse actus pccatua pccatua acta committite,
 ad alia tamen, habituaalis e idem ipse actus non
 solum actus pccatua e pccatua moralis pccatua
 non qdum pccatua sicut aliuicis sibi affectus
 pccatua in ordine ad mores pccatua se habet,
 e si pccatua pccatua, pccatua q pccatua
 am, qd pccatua pccatua non alia foale,

et in illis moralibus effectibus
 Quod si quibus non de peccato habeat, ut si per
 caritas habet meretur, et habere ex se ipso
 habet et ex parte ex se ipso ut secundum consuetudinem
 sedet animi, et non de peccato caritatis pro quo
 committitur, et per quoniam in tempore sequenti
 donec ipsam moralis effectus, hoc est, donec cum
 illis ab eo iudicis est illud condonare, nec
 diu ergo per se ipsum perseferat, et per negationem
 sui condonatis, nam contra est quod quamvis
 effectus per condonacionem et perseferat quod diu
 condonatis, non in perseferat per negacionem con-
 donatis et per se ipsum, sicuti quamvis hoc
 effectus iudicis per mortem, sive per se peccacionem
 ad a corpore, et iudicis quod diu non est ipse ista
 se peccato, et in peccato hoc iudicis per negacionem
 mortis, sive per negacionem separacionis ad a cor-
 pore, et iudicis formalis et positivae per univocacionem
 ad eam corpore, his suppositis est.

Responsio
 Quidam Habituali et potum actuali
 ut moralis formalis perseferans, et animi
 maculans, si sit mortali, macula
 gratia et positiva et principalis, si sit
 veniale macula et positiva et levi

quod si est originale, de quo place sequent
forte per uia dicitur dicitur.

Ab. In hac R. lo p[ro]p[ri]a p[ro]f[er]ans et lo
natale seu p[ro]p[ri]a seu p[ro]p[ri]a a equali
delecto p[ro]p[ri]a d[ef]inita, quam uis grammatice
aliter uis p[ro]p[ri]a et in obliquo, quare sicut
figura p[ro]p[ri]a d[ef]inita d[ef]initas quantitas
aut q[ua]ntitas d[ef]inita, q[ui]a tan t[er]as q[ui] q[ui]
das s[un]t de q[ui]a de q[ui] recto figure, ita p[ro]p[ri]a
habituale tan t[er]e d[ef]inita natale ad p[ro]
cedens a p[ro]p[ri]a p[ro]f[er]ante, q[ui] p[ro]p[ri]a
p[ro]f[er]ans et maculans d[icitur]. Hoc p[ro]p[ri]o.

Et obz Res p[ro]p[ri]a sua p[ro]p[ri]a. Hoc p[ro]p[ri]a habit[us]
uale morale d[icitur] id p[ro]p[ri]a hoc d[ef]inita
simple p[ro]p[ri]a, id e[st] hoc p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
maculans ac f[er]as, et p[ro]p[ri]a hanc maculans
deus odiosus ac p[ro]p[ri]a eius a n[on] uisita seu q[ui]a
p[ro]p[ri]a, atq[ue] idud id, nil aliud e[st], q[ui] p[ro]p[ri]a
actuale p[ro]p[ri]a morale in eo, q[ui] idud s[un]t d[ef]inita
nisi p[ro]f[er]ans, cum q[ui] maculans, macula gram[ma]
tan p[ro]p[ri]a tan p[ro]p[ri]a, ergo
p[ro]p[ri]a contra d[ef]inita in uno notabile. In uno
contra d[ef]inita in s[un]t, ergo. p

Probatur aliter sic. Petri habituale scilicet
 consistit in eo per quod scilicet ex phantasie quicquam
 ad edicium, nam proprie aliter per se, et extra quod
 vel aliud est per quod idem scilicet sub factum tam scilicet
 ex plerumque, atque quicquam ad petri habitus magis et
 proprie scilicet per se, ea per seam definitio scilicet
 ex plerumque, et vel est aliud per quod factum tam
 scilicet ex plerumque, ergo magis super se, dicitur
 commodius ex plerumque in oblationibus.

Etiam pars sufficienter habet loco prius scilicet
 alio ex 13979, et ad studium, ubi Thomas
 admittit in petri veniale naturalium positum
 et regit prius ad eam, hanc naturalium positum,
 quod vel aliud est; quam petri actuale veniale
 manens morale in ea, et eam per se ignota
 esse in morale naturalium, et ignota per se
 veniale, habituale.

Etiam pars quoniam ad iuramentum, ut uno
 conspectu apparet per seam habitum inter
 se analogia. Etiam habet a professo
 solvantur oblationes

Obiicit tunc Thomas qui agens de veritate
 petri, moralis, solius naturalium prius ad eum mem-
 brum cum ordine in ad eam suam, hoc

habet in primis huiusmodi a primo ad 3 fuerit
 inq[ue] q[uo]d macula n[on] e[st] aliq[ua] positiva in ea, acc[us]at
 effect[us] prima[rum] in solam, effect[us] effect[us] q[uo]d ad
 prima[rum] in notis ad in ordine ad suam ca[us]am
 q[uo]d p[er] m[od]o, et id eo dicitur q[uo]d dicitur ma[gn]a
 uas inducunt, de se de umbra q[uo]d prima
 luminis ex ob[sc]uro aliu[m] cor[por]is, et s[ic] dicitur
 cor[por]is ob[sc]uro dicitur fante uas, ego
 ad expleand[um] p[er] m[od]o h[ab]ile nosse, ad h[oc] adu[er]s[us]
 macula ista positiva q[uo]d fenge[us].

¶ Ino d[icitur] q[uo]d art[is]. Thomas n[on] meminit
 macula positiva ubi agit d[icitur] de macula, q[uo]d est
 effectiva a p[ri]mo ex: non n[on] e[st] in o[mn]i d[icitur] neg[ati]o. non
 eam ex p[ri]mo e[st] in 3 p[ar]te d[icitur] p[ri]mo uericali a p[ri]mo
 h[ab]ere u[er]it[as] ut an n[on] meminit in e[st] p[ri]mo.
 q[uo]d q[uo]d q[uo]d ubi agit d[icitur] de macula q[uo]d est effectiva,
 non p[er] p[ri]mo dicitur d[icitur] loquitur effectus effect[us]
 h[ab]ere p[ri]mo n[on] e[st] p[ri]mo q[uo]d est focalis p[ri]mo
 p[er] m[od]o. Quis q[uo]d dicitur eius n[on] e[st] in e[st] ad
 expleand[um] p[er] m[od]o habituale sicuti nos mem[or]at,
 in n[on] e[st]. Q[uo]d q[uo]d na dicitur lucu p[ri]mo p[er] m[od]o
 expleand[um] in e[st] forte pro d[icitur] d[icitur]

gestio. Q. edo & Cochlea in loco ipso obiecto
 sufficientes nam doctrina ex plerisque un
 d'p'et macula & p'vacam cum d'ed in
 ad p'm aem p' nosala p'p'ferant, ob aam
 p' se ipsum positiva q'q' maculae, ex q' bus
 oibus edala constituit p'm habitus.

Confirmata. Q' p'o macula p'ti nosalis ob
 uerialis et multo magis p'm habitus nosale
 A ueriale d'ent in aliquo conuocare, ad ex
 & thopa macula p'ti uerialis & positua,
 cego et macula p'ti nosalis d'et q'q' saltem
 poetiale & positua, immo si p'm nosale
 in al' uerale et m' macula consistit, d'et
 potius dici consistere in macula positua q'm
 in p'vacatua, quippe q' est potius effectus et
 p'ti qualitate eam considerari. & Cochlea
 quam ipsum d' p'm.

Obijctas. Q' edo. Quid ni se ipsa in al'
 beada et m' macula duabz consistere, nam
 & in p'to actuali d'et azat, ut nosala p'
 te ferant. In p'vacatua q'ad p'm idad con
 sequente. P. nos tadem iam dedisse in notale
 imo q' d'et p' p'toem p'ual idge in

propter contrarietatem, nec enim solum id genus, qui
 propter peccatum persequens e fadar et dignus odio
 sui, seu deus est dicitur odiosus, nec enim solum
 peccator qui e peccator sui amicitia et gratia
 habet, hoc e et fadar odiosus, d enim qui utramq
 moralis e fadar dignus q odio sui, seu deus est
 oia odiosus, et recipit e peccator eius gratia, et
 actu ac fadar odiosus, hinc ad peccatorem con-
 tributionem concurrunt haec oia.

Obiectum 3 quod a Deo n pot constituisse
 peccatum habitale, peccatum persequens et peccatum
 gratia est a Deo, ergo n pot constituisse
 peccatum habitale.

In deo pota prope et certa, neq n minus
 se negat, ut peccatum habitale est a Deo qm actuale
 et hinc minus e peccatum, qui peccatum peccatum habitale,
 in ali qua deo acta quodlibet sicut in ea, sicut gratia
 habitale in speciali qualitate a Deo infusa consistit.

Propos 117: Imo peccatum persequens e a
 Deo, qia n persequens, nisi qia Deus ipse n
 condonat, sicut ut ait hoc hinc qia illud ordinat
 ad peccatum, n condonare an lex ordinat ad
 peccatum e a Deo. 2do ipse quodq peccatum

quod e' a Deo. Si n' solus e' gratia delectatione
sicut solus e' can' in fundere.

Con: maj' ad h' nego. Sicut patet
et q' q' d' an' p'ia' ad h' gratia e' a Deo
Con: p'ia' ad h' q' q' q' n' e' macula
Acan' Con: q' q' e' macula nego h' q' q' q'

Ad h' probacione h'is partis iam notabile e'
negacione ideo foale p'esse q' q' q' q'
Deus n' condonat, quam vis n' p'esse q' q' q'
q' q' non condonat. al' n' n' p'esse q' q' q'
condonatio, sicuti q' vis h'is n' uicinat, nisi q' q'
non morit' sine q' q' n' ee posata a corp' q'
non e' foale uicinat p'esse q' q' q' q' q'
separatio ad a corp' q' q' foale uicinat p'esse
posid' uan' un' i' q' q' ad a corp' q' q' sicuti
n' p'ia' e' plebeie loq' q' q' q' q' q' q' q'
uic' q' q' q' q' n' e' morit' q' q' plebeie loq'
condon' e' n' q' q' q' q' q' q' q' q' q' q'
p'esse q' q' q' q' q' q' q' q' q' q' q'
morit' e' q' q' q' q' q' q' q' q' q' q' q'
separat' ad h' q' q' q' q' q' q' q' q' q' q'
odibile q' q' q' q' q' q' q' q' q' q' q'
delect' q' q' q' q' q' q' q' q' q' q' q'

Jam ad e' d' an' p'ia' ad h' probacione Con: solus
Dei e' gratia delectatione et Grego' q' q' q' q' q'

prima ad hanc gratia e a Geo Con: passiva s^o
 Ergo ut dicitur e naturale ut eam Con: ut e natura
 a ego. Breuiter e gratia in dicitur e naturalia in
 qm n ea n dicitur aliam nro rea hbet, ei n aliud
 habet em ecedente graa nroa, nec est ma,
 uelata, unde naturalia pua ad uia, n e proprie
 ipa pua e d e ex pua aoe res uel ars, qd id
 ergo unde hbet puaa graa ut est naturalia,
 e qd aa absq' ea id pua aut saltem n ege
 nis ens, at hbt n hbet a Geo d a se ipa, unde
 ne. Gen diu dicit caa pti hbtis, ne qm ut
 e naturalia pua ad uia

Obiecta qto ei pti n hbt consistet
 saltem puaa in puaa de graa, infusio
 graa est focalis ex puaa pti hbtis saltem
 puaa, sicut infusio luminis e focalis
 ex puaa d' gregarum saltem qm, q

hbt n hmo, qd e focalis ex puaa
 alia n n pti ea qm id ad aliud ex puaa
 absq' pti e infusio graa absq' eo qd ex puaa
 pti, nec n absolute in pti e graa n puaa
 cum pti om motu.

Proo edo quia ei infusio graa e focalis
 ex puaa pti, una n pti ab alia dicitur
 qm n dicitur in infusio nra luminis e. ex

expulsioreu Verebrasan, atq Saltes Con:
 Exid: Summi Pontificis delatqnt inter in fa
 reonem qd. ex pulsioreu pub.

1706. Inq. uno pro Salibus Chirofimo
 homilia sua in Epistola ad Ep: in eba uerba
 gratificauit nos in dilecto filio suo: gratiosos
 in qd nos reddidit, hoc e n solum a pitis liberand
 d. Ad dilectos et amicos efficit, et homilia eo
 in genesim n solum laqnta ualueram curam,
 et a pitis mundos ostendit, d. et cum qui in
 nam eis petoran faceris grauabate iusta
 faul, o misericordias magnitudina, o bonitas
 excelsam. 2do Con Exidonta pp b. y loq,
 uens de iustificacoe act. ne sola petoran sem,
 gno d. et Pontificis et renouacoe in reuocis hris
 per uoluntatem suae ptoem qd. et donorum q

3tio pro Summi Pontificis Innocentis 3 e qe
 nacoes de Bapt: et Clemens 3 den ordinac
 unia de summa triacle, probabilem sententia
 opinionem qd. abs ead se ipa in Bapt no
 reuelli. Et pda et n infundit qd. am qd. us
 contrariam de pter sententia problicem.
 In hac obiecto magna uicini faciunt

In actio non ius dicitur Thomista, de p. i. de p. l. s. p. l. s. 3
 dicitur nil facit dicitur nos, in no et confertur dicitur nos
 nos ad facit dicitur nos nam in fusio gratia, eo modo fons
 ex pedet dicitur nos p. l. s. habituale, quo p. l. s. ad gratia, p. l. s.
 eundem constituit, ac p. l. s. postulat, dicitur in mo q. d. ?
 posse quam ex pedet gratia in fusio hoc e. yranet p. l. s. ad
 gratia, n. p. l. s. de cum in fusione gratia, esto forte
 aliter posse ac p. l. s. yranet p. l. s. em ut p. l. s. ad p. l. s.
 p. l. s. dicitur eum gratia, de qua se agit ubi de gratia,
 dicitur quoq. s. d. q. d. p. l. s. n. p. l. s. dicitur q. d. in
 in fusione gratia et ex pulsione postea dicitur q. d.
 p. l. s. ad gratia constituit, hoc e. ex pulsione in male
 p. l. s. dicitur licet dicitur q. d. dicitur in male ex pul,
 sione in male p. l. s. dicitur et in fusione gratia, ut
 voluit habere dicitur: ad Bonifacium P. q. d. dicitur iste
 dubitatur nam p. l. s. habituale p. l. s. dicitur in male
 dicitur unam postea dicitur dicitur dicitur, ac p. l. s.
 dicitur in male p. l. s. dicitur dicitur p. l. s. dicitur,
 q. d. voluit p. l. s. dicitur in male p. l. s. dicitur,
 dicitur dicitur dicitur in male, p. l. s. in sola male
 p. l. s. dicitur, aut factum in solo p. l. s. dicitur ubi
 nobis p. l. s. dicitur de qua se dicitur sequenti nunc.
 Ad d. d. q. d. dicitur dicitur nobis dicitur
 dicitur, nam si in dicitur dicitur dicitur et
 dicitur p. l. s. et in fusio gratia, in male si in dicitur

e uocantur gratia susceptio, & potest esse in peto
 actuali duo debent dui includi et ipse petens
 maculari per se a se et primo gratia, quod huius
 peto debet, et eam quoque primadiale maculat,
 et sicut et alius generis in fias quod fuerit
 per se lae ex publicatione peti, & per se lae in fias
 gratia, ita alia et peti habitudo, si solam
 maculam possidit uiam continet, & eolam possidit
 duabus in partibus in fias, debent duo quoque
 partes eorum ponere in peto habili a quo ad in fias
 factum ha duo partes recte explanant peti habiles
 contributionem.

Obijcit 5to Eolam habitudo e effectus
 peti actualis, atq eola primo gratia e effectus
 peti actualis, ergo in ea sola consistit peti habili

R. Sicut effectus magis nego, non ipse macula
 uia possidit, et si formalis effectus peti actualis
 eandem ipse et moralis personae in peti, huius
 peti ut in se moralis personae e moralis
 effectus peti, peti actualis, et si eolam peti
 habili e effectus peti actualis

2do Qui no debet ad mittere maculam pos-
 sidit uiam aut peti, personae de effectus peti
 actualis, huius effectus magis peti actualis
 habili e in aliquo huius partem e effectus

peti actualis Cor. Item ee Eo l'un nego.
 Objicit 590. Et ee peti actualis moralis
 per se ensens absq' eo qd' ee peti habituale
 sui postea ergo peti habituale ne qden sui uban sui
 postea consistit in peto actuali vel moralis per se
 ensens. Effig e legitima.

Proo 3 artus qm' dicit renaret effectus peti
 actualis hanc dia dicit peti actualis moralis per
 se ensens, absq' peti dari effectus peti actualis, absq'
 eo qd' ee peti habituale sui uban sui postea q.

Proo 3 in q: quia delicto per peccatum peto
 habituale. Et tunc ee reatus ad peccatum tempore
 qui ee effectus peti actualis q.

Et Ergo artus. Et repraesentare moralis
 caale hinc ut in ee quam p'cedit uban ac per se ensens
 uban in effectu Cor. artus. Et per se ensens moralis

moralis hinc in ee et ut acuat ee actus sui in peto
 nego artus et Ergo q'q' ergo peti habituale ne qden
 sui uban sui postea consistit in peto actuali

ut moralis per se ensens in effectu hinc
 caale Cor: ut per se ensens in ipso hinc moralis
 nego. Et in ee effectus peti actualis q' qui exigis

ipsas presentem hinc p'cedit hinc moralis q'
 sui macula actualis exigis presentem moralis, et
 et macula habituale exigis presentem moralis, et
 in hac presentem sic ad macula ne qden

potestabile, ab alijs effectus exigat esse. Et hoc cum
 potestabilem et uideatur proinde quod si
 supponatur amplius potestabilem, et in deservit
 re ipsa effectus, quod non habet potestabilem ab ijs effectibus
 ab diuina foale et in se persuesere et utrum ab diuina
 fuisse et caelestem persuesere, potestabilem autem quod
 non in hac persuesere antea est ab potestabilem. Hinc

Ad probandum autem quod magis quod diuina
 manet alijs effectus potestabilis, et diuina diuina
 potestabilem persuesere et foale et caelestem. Con: semper
 foale nego, unde correpta hic et deinde potestabilem
 sequente nego et q. Vel sic alicuius quod diuina
 manet effectus foalis et diuina potestabilem manet
 Con: quod diuina manet et effectus et auctus est
 foale potestabilem foale et diuina, et diuina manet et
 caelestem et in se manet Con: et diuina manet et
 in se et ab actu suum potestabilem nego, utraque et in se
 in idem sequitur.

Quod potestabile originale con:
 et in se la prima et qua nego et potestabilem
 personale.

Res potestabilem docet sequens et p. do.
 Porro, ex predictis iam facile intelligitur et loca
 sequentia. Adipr: et de capite uis qui inuenerit
 et hinc moralia, et c. q. dediti nunciam in gloria

Qua, sermo e de falo none. Ipea coe e ma glara
 es in iniquitate sua coram me dicit Dns. Math:
 is qd procedit ex corde hui cois quia al hoim,
 apoc: ee qui in sordiditas e sordescat ad huc p fferi
 fil al qdai pta sea dicit, dicant abluie et mundosi
 ad: ee abluie pta sua. i Corint: e abluie qtis
 sanctificati qtis. e ad Corint y mundosis nos ab
 si in qnamento d ad Eph: s de Chram dilexte
 Celiam d se ipsum tradidit pro ea, ut eam lau
 abluat murguas carnis aquo in uerbo uita,
 ut ex hie sibi ipse sibi gloriosam Celiam n habente
 maculam aut rugam aut aliq d huius m di, d ut e id
 lanta et in maculata. In hoc quoq fense de
 apoc es nil cois quia al m int e ad in sequens
 calorem, qd esse oia in fense a obaco de maculis
 possidit potius quam de pte ad iuis uidentee ee
 idenda. nunc sil.

His pudatio 3tia
 de

Peccato originali.

Quare hmo qd p pta originale in edigata
 qd duplex est qui pht, sdo qd de pto origie loeat
 fides, 3tio unde hbeat eius origie. qto an et quo in
 fense pbenas diu puenam adamo. sdo qd sil foala
 pta originale hbita in quo nasimur, qto an oes
 post q adami eand contraa erant, et speciala